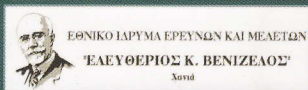

Η οθωμανική μεταρρύθμιση που εκδηλώθηκε στην Κρήτη κατά την περίοδο της Χαλέπας (1878-89) επιχείρησε την εισαγωγή νέων, μαζί με την ενεργοποίηση και μεταλλαγή των υπαρχόντων θεσμών. Το νέο θεσμικό πλαίσιο επέφερε τη σχετική φιλελευθεροποίηση του καθεστώτος, τη μερική αυτονόμηση του νησιού από το οθωμανικό κέντρο και επέτρεψε την πολιτική κυριαρχία των χριστιανών επί των μουσουλμάνων, η οποία συνοδεύτηκε από την εντεινόμενη –κατά την εποχή της Χαλέπας– οικονομική και κοινωνική τους άνοδο. Εξάλλου, η περιορισμένη φιλελευθεροποίηση και ο δειλός εκδημοκρατισμός διαμόρφωσαν και τους όρους κατάρρευσης του καθεστώτος της Χαλέπας, καθώς, υπό τις συνθήκες οικονομικής κρίσης της τελευταίας τριετίας (1887-89), οξύνθηκαν οι κοινωνικοπολιτικές συγκρούσεις μεταξύ των κοινωνικών ομάδων. Η αποτυχία του καθεστώτος της Χαλέπας συνιστά το τέλος κάθε προσπάθειας συναινετικής μεταρρύθμισης και επιφέρει το τέλος της οθωμανικής κυριαρχίας στην Κρήτη, που επιβεβαιώνεται και τυπικά το 1898 με την επιβολή του νέου καθεστώτος της Αυτονομίας.

Βιβλιόραμα
εκδόσεις

ISBN: 978-960-8087-79-8

